

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 2006 r.

w sprawie postępowania przy użyciu broni palnej przez żołnierzy i funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego

Na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 709) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dostosowane do sytuacji warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej,
- 2) ograniczenia w zakresie użycia broni palnej,
- 3) sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej

— przez żołnierza, o którym mowa w art. 24 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, oraz funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego albo Służby Wywiadu Wojskowego, zwanych dalej „funkcjonariuszem”.

§ 2. 1. Użycie broni palnej przez funkcjonariusza w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego,

zwanej dalej „ustawą”, polega na oddaniu strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 5.

2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej funkcjonariusz jest obowiązany postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną jako szczególnie i ostateczny środek przymusu bezpośredniego.

§ 3. Funkcjonariusz może użyć wyłącznie broni palnej, która została mu służbowo przydzielona.

§ 4. Użycie broni palnej w strefie nadgranicznej nie powinno powodować ostrzelania terytorium państwa sąsiedniego.

§ 5. 1. Funkcjonariusz przed użyciem broni palnej jest obowiązany:

- 1) po uprzednim okrzyku „Służba Kontrwywiadu Wojskowego” albo „Służba Wywiadu Wojskowego” wezwać osobę do zachowania się zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy;

- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej, wzywając „Stój — bo strzelam”;
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w bezpiecznym kierunku, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 6 ustawy, a także w innych przypadkach, gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej w przypadkach, o których mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „Służba Kontrwywiadu Wojskowego” albo „Służba Wywiadu Wojskowego”.

§ 6. W przypadku wykonywania czynności służbowych przez dwóch lub więcej funkcjonariuszy, decyzję o użyciu broni palnej podejmuje funkcjonariusz, któremu polecono dowodzenie lub kierowanie daną czynnością. W przypadku gdy nie ma on możliwości wydania rozkazu, decyzję o użyciu broni palnej podejmuje funkcjonariusz wykonujący daną czynność.

§ 7. Jeżeli skutkiem użycia broni palnej jest zranienie osoby, funkcjonariusz jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić tej osobie pierwszej pomocy przedmedycznej, a następnie spowodować zapewnienie pomocy lekarskiej.

§ 8. 1. Jeżeli następstwem użycia broni palnej jest śmierć lub zranienie osoby albo szkoda w mieniu znacznej wartości, funkcjonariusz niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu oficera dyżurnego właściwej jednostki organizacyjnej Służby Kontrwywiadu Wojskowego albo Służby Wywiadu Wojskowego, zwanej dalej „jednostką organizacyjną SKW albo SWW”, i Żandarmerii Wojskowej, a także, w miarę możliwości:

- 1) zabezpiecza na miejscu zdarzenia ślady i dowody oraz nie dopuszcza osób postronnych;
- 2) podejmuje działania zmierzające do ustalenia świadków zdarzenia;
- 3) podejmuje inne czynności niecierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów zdarzenia.

2. Oficer dyżurny jednostki organizacyjnej SKW albo SWW niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu, o którym mowa w ust. 1, szefa jednostki organizacyjnej SKW albo SWW.

3. Szef jednostki organizacyjnej SKW albo SWW niezwłocznie zawiadamia o zdarzeniu, o którym mowa w ust. 1, właściwego miejscowo prokuratora.

§ 9. 1. O każdym przypadku użycia broni palnej lub oddania strzału ostrzegawczego funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić oficera dyżurnego właściwej jednostki organizacyjnej SKW albo SWW oraz złożyć pisemny meldunek szefowi jednostki organizacyjnej SKW albo SWW, w której pełni służbę.

2. Oficer dyżurny jednostki organizacyjnej SKW albo SWW niezwłocznie powiadamia o przypadku, o którym mowa w ust. 1, szefa jednostki organizacyjnej SKW albo SWW oraz dokumentuje ten przypadek w książce meldunków służby dyżurnej.

3. Meldunek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko funkcjonariusza, który użył broni palnej, oraz nazwę jednostki organizacyjnej SKW albo SWW, w której pełni służbę;
- 2) czas i miejsce użycia broni palnej;
- 3) dane osoby, wobec której użyto broni palnej;
- 4) szczegółowe powody użycia broni palnej;
- 5) nazwę, typ, serię i numer użytej broni palnej;
- 6) opis postępowania poprzedzającego użycie broni palnej;
- 7) określenie skutków użycia broni palnej;
- 8) opis postępowania po użyciu broni palnej;
- 9) informację o sposobie udzielenia pierwszej pomocy i pomocy medycznej;
- 10) inne ważne okoliczności zdarzenia;
- 11) dane ustalonych świadków zdarzenia;
- 12) podpis funkcjonariusza sporządzającego meldunek.

§ 10. Szef jednostki organizacyjnej SKW albo SWW jest obowiązany podjąć działanie, o którym mowa w § 8 ust. 3, a ponadto:

- 1) niezwłocznie powiadomić przełożonego o każdym przypadku użycia broni palnej przez podwładnego funkcjonariusza;
- 2) zbadać, czy użycie broni palnej przez podwładnego funkcjonariusza nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 3) złożyć pisemny meldunek przełożonemu o wynikach badań, o których mowa w pkt 2.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie warunków i sposobu postępowania żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych przy użyciu broni palnej (Dz. U. Nr 50, poz. 478), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 75 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 711).